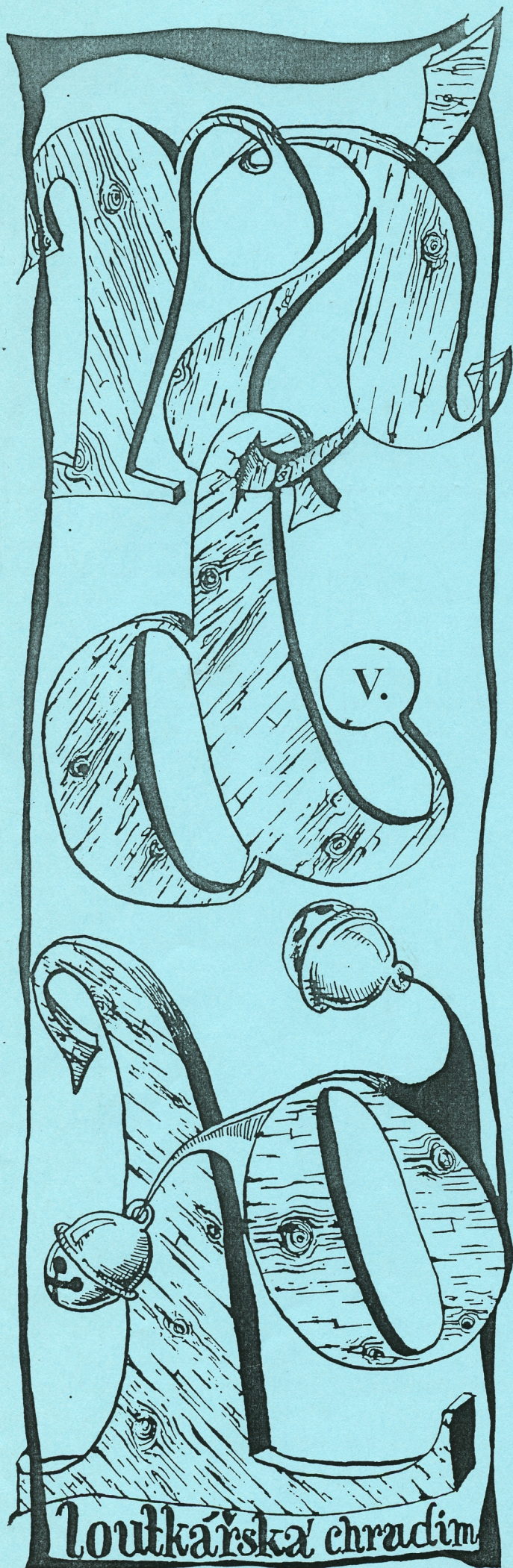

Loutkářská chradim

můj milá deníčku...

*Tato strana je určena pouze pro intimní vzkazy. Chraňte před
případným zneužitím!*

Z návštěvy Muzea loutek

Loutky. Objevují se tu od pradávna v souvislosti s magickými obřady. Již lovec mamutů stvořil svou první „Venuši“ - snad proto, že věřil v její životodárnou sílu. Později si lidé začali vyprávět příběhy, báje, pohádky. Vzniklo divadlo.

Procházím Muzeem loutek. dívám se do jejich tváří a dotýkám se umělcovy duše. Z nesčetných výrazů na mě shlíží smutek i radost, nenávisť i láska, upřímnost i podlost. Loutky ztuhnuty nehybně stojí vedeny kýmsi neviditelným a já, když v místnosti nikdo okolo není, jakoby z dálky slyším jejich party. Přivřu víčka a příběhy se rozehrávají. Pak se vzdálím a uvidím rozzářené oči dětí na návších, náměstích i v začouzených hospodách. Vidím vůz tažený starým koníkem drkotající v mrazivém ránu na další štaci a vidím pohublé herce dělící se o pečené brambory z jedné mísy. Pak oči pomalu otevírá a v okolním ruchu kouzlo náhle mizí. Ale loutky očima prosí dál: „Dotkni se mě, pohni mnou, už dávno jsme necítily teplo ruky.“ A já jejich přání plním. Postavy se rozkývají a jejich zakletí na pár okamžiků pomine. Pak ale přicházejí lidé a jejich halasem meditaci ruší. Sklopím hlavu a podřizuji se nevyhnutelnému. Chci pryč. Proplétám se labyrintem čertů a princezen, hloupých Honzů a moudrých králů, čarodějnic a kašpárků ven. A občas se na mě z kouta zadívá jedna postavíčka s výrazem skoro neměnným. Víte, děti, jaká? Smrt. To asi abychom si uvědomili, že tihle všichni nemí herci tu budou dál. My už ne.

Jindřich Kallwach

Drbu
Drbu

To je počasí, že by psa
nevyhnal,
že jo, Šotku...

Program:

dnež:

MALÝ SÁL

10.00 Větrný mlynář a jeho dcera (LS VYDOHLEĐENO HK)
Hostinec u zlomeného mnicha (RÁMUS Plzeň)

16.00 Ježibaba a neposlušné kameny (LD MELUZÍNA Brno)

18.00 JEN PRO SEMINARISTY

KINO

10.00 Pasáček vepřů (LS ZUŠ Žamberk)
Svatební košile (ZUŠ NA STŘEZINĚ HK)

16.00 Kašpárek chodí pěšky (ČMUKAŘI Turnov) JEN PRO SEMINARISTY

18.00 Kašpárek chodí pěšky (ČMUKAŘI Turnov)

DIVADLO K. PIPPICHA

20.00 Horory (LD LUCERNA Praha)

LETNÍ SCÉNA

18.45 TRAXLEŘI

KAPUCÍNSKÝ KLÁŠTER

21.30 ALIBABA A 40 LOUPEŽNÍKŮ (Naivní divadlo Liberec)

zeitr:

Loutkářská pout'

Prosím, věnujte tomuto článku zvláště velkou pozornost a informace, které se v něm dočtete, pečlivě uložte do své paměti.

Všichni, kteří chcete cokoli na pouti provozovat, hrát nebo třeba prostě jenom zorganizovat, máte možnost využít služeb redakce. Uveřejníme vaši pozvánku s názvem, časem a dalšími informacemi o vaší produkci. Nebudeme šetřit místem.

Všechny vás prosíme, abyste zbytečně neodjížděli a v hojném počtu Loutkářskou pout' navštívili. Organizátoři za tímto účelem zajistili následující:

V šatně Pippichova divadla si můžete zdarma a bezproblémově uložit svá zabalená zavazadla. Nemusíte je tedy nosit s sebou a zabývat se zbytečnou starostí o ně. Od Pippichova divadla bude také v 15:45 (16:00 z parku) odjíždět autobus, který jede do Pardubic, odkud není problém dostat se vlakem na kterékoliv místo v republice.

Organizátoři se těší, že přijdete v hojném počtu.

Smršť

redakce:

VĚTRNÝ MLYNÁŘ A JEHO DCERA

Lidičkové zlatí, kde jste našli tak úžasný text? Vůbec nemohu uvěřit tomu, že nebyl napsán pro maňásky. Moc se mi to vaše

představení líbilo, i když ne samozřejmě bez výhrad. Lehkost, vtip, recese, perfektní nápady - nafukovací prsa a nebo dítě černé jen z jedné poloviny, to mě úplně dostalo! Výborně jste i zvládli první výstup uvaděče. Komunikovat s lidmi a dělat ze sebe šaška, to velmi snadno může sklouznout ke křečovitosti a podbízivosti. Vtip s volebním lístkem taky nebyl k zahození. Nápaditá byla i hra s loutkami, jenom si nejsem jistá, jestli klasické „bzučení“ zdůrazňující akce maňásků nebylo příliš časté a tudíž rušivé. Také jsem úplně nepochopila, proč před paravánem seděl ten Švejk (nebo kdo to měl vlastně být). Jen proto, aby vám, byť vtipně, nicméně pouze, podával spadlé rekvizity? Je mi jasné, že jste zřejmě chtěli zdůraznit spoluautorství pana Haška, ale vážně to nešlo jinak?

MM

HOSTINEC U ZLOMENÉHO MNICHA

Na počátku tu byl Brecht. Ted' je to příběh z hostince a o hostinci. Alespoň dle názvu soudě. V chaotickém scénickém prostoru klopýtá pětice herců. Předměty běžné potřeby by měly sloužit jako loutky. Spíše je s nimi však zacházeno jako s rekvizitou, jejíž občasné proměny zpět v loutku působí více než rušivě, stejně tak jako neučesanost při jejím odkládání a neujasněnost prostorových vztahů. Problémem je i ukotvení jinak velmi kvalitních a příjemných epických hudebních a písňových partů v příběhu. Velmi dobře naopak působil ohromný nadhled, který se objevil na samém počátku, v parodickém ztvárnění metody nadšeného hraní si. Pokus uzavřít celek stejným způsobem ztroskotává na nepřesných výkonech i mis-en-scéně. Z inscenace byla cítit jistá energie, ale ke své škodě se koncentrovala poněkud do ubližování loutkám-rekvizitám. Objevily se silné momenty (poprava lahve piva), ale celek působí lehce bezradně. A toho B.B. si radši znova přečtu.

P.C.H.

Svatební košile

Hrozně znát bylo zaujetí, se kterým hrály. Mladé, krásné a nabitě - není v jejich případě jen fráze. Sympatické bylo, že se ukázněně snažily využít minimálních prostředků - vše stavěly spíše na jevištní akci, práci s předmětem a loutkou. Drobné, ale pečlivé. Smrták i například způsob „letu“ na diváka působili silným dojmem. Celkový výsledek nebyl pouhou ilustrací výchozího textu. Inscenace v sobě měla překvapivá řešení a dramatické napětí.

Vytkl bych nedobrou jevištní řeč - mnohé jsem skutečně neslyšel. Malinko nepřehledná a méně nápaditá se mi jevila závěrečná část a vlastní finále. Jinak je to bezesporu velmi sympatické představení.

J.Sch.S.

P.S. V takhle čistém představení mě znepokojuje i taková maličkost, že si jedna z hereček opomněla sundat hodinky, které mě rušily. Holky! Příště sundat, maličkost, ale divák si ji všimne a ruší ho.

Pasáček vepřů

Tentokrát jsem ocenil zejména zajímavý nápad postavit loutky (maňásky) na užitkovém předmětu - hrabičky, deštník, mop a podobně. Druhá věc je, že s tím příliš nepracovali. Vtipné, ale nevyužité. Také vedení maňásků nebylo špatně provedeno. Trošku však pokulhával samotný příběh. Vůbec nevím, jak se vlastně stal princ pasáčkem vepřů, také královo chování mi není úplně jasné.

Problematickou se jeví i gradace představení a poněkud předčasná rezignace na hledání překvapivých řešení, což je nedobré zvláště u tak notoricky známého příběhu. Pochybnost mám i o vhodnosti volby textu (předlohy) vzhledem k věku protagonistů.

Nicméně celkový dojem z hravosti a viditelné chuti do divadla, který jsem cítil u mladých herců, je sympatickým dojmem z tohoto představení, kterým bych chtěl uzavřít tento článek

J.Sch.S.

Opět, i po představení souboru Vydohleděno, jsme se vás zeptali:

„Jak se vám líbí?“

Líbilo se mi to. Celý. Mělo to vtip, humor. - Já jsem to viděl tak od půlky, ale ta půlka se mi líbila. Půjdu se určitě podívat na začátek, abych to viděl celý. - Fajn. Mně se líbí takovýhle představení, protože nepostrádají humor, je v tom určitá nadsázka... - Líbilo se mi to hodně, jak je to udělaný, hlavně ty vtipy tam. - To představení se myslím neslo v duchu Strany mírného pokroku, ale budu teďka chvilku zvažovat, jestli nepodám trestní oznámení pro určité rasové podtexty v této hře. - Byla to dobrá fraška. - Moc se mi to líbilo, protože to byla taková vzpomínka na staré zlaté časy. - Já už jsem to viděl na přehlídce v Hradci a mám pocit, že dneska to bylo lepší.

Svatební košile - ZUŠ Na Střezině HK

Ptali jsme se dětí...

Pochopil jsi příběh? Ani moc ne. - Tak trochu. - Já mám tu básničku moc ráda. - Já to znám, já jsem to četla. - Bylo to takový to, no..... hezký.

A dospělí?

Pro mě málo akce. - Mně se líbilo, jak používali svíčky. - Osvětlení svíčkami bylo moc působivé. - Líbily se mi herecké výkony, ale řekla bych, že bylo málo slyšet. - Když to srovnám s včerejšími představeními, bylo to lepší. - Dovedl bych si představit ještě lepší práci s hlasem. - Myslím, že malé děti z toho mohly mít jenom trauma. - Bylo to pěkně jednoduchý. - Mělo to krásný stylizovaný estetický tvar.

Pasáček vepřů - ZUŠ Žamberk

Představení mělo po „Svatební košili“ horší výchozí pozici. - Tak jsem si říkala, že kdyby to hrály děti o deset let mladší... - Mě škvyjele. -

Loutky se mi líbily perfektně, protože jsem už viděla jedno představení kolikrát a protože se mi moc líbí divadlo a protože budu sama hrát divadlo... - Jsem v semináři o loutkách a tak vidím chyby, o kterých se tam učíme. - Musím se přiznat, že jsem usnula.

ohlasů:

ZUŠ Na Střezině - Jesličky : Svatební košile (+Holoubek)

Jaké bylo představení, když púl pátá odbila? Kladu-li si tuto otázku, musím poznamenat, že to nebyla inscenace, ale křehké a až příliš recitačně-poetické pásmo z díla K. J. Erbena Kytice. Při vstupu do hracího prostoru zavonělo voskem i puvabem mládí, byl jsem pln očekávání. Určitě bylo těžké chtít proměnit paměť odpoledne v chladnou noc a navodit to správné hororové klima, k tomu nestačí pouze tma. Jak pravila informace z letáčku, nejedná se o soubor, ale spíše o mladý a nezkušený kolektiv (tzv. divadelní jesličkárnu), který původně vůbec nezamýšlel tento dramatický tvar obecně projevit, kde šlo spíše o hlasovou výchovu, či vnitřní hledání a na herectví nezbyl čas. Snažil jsem se přistoupit k tomu, co uvidím obezřetně, také abych nepoplašil své kolegy příbuzné z výchovné dramatiky. Baladická obrazová forma chce promluvit ke zpocenému divákovi. Co je výchozím, je báječný text Erbena a přímo se hodí právě pro osmičlenný divčí ansámbl, který fyzicky dozrál k možnému naplnění do dvou baladických básní Holoubek a Svatební košile. Jako první přilétla báseň Holoubek v křehkém harmonickém melodování, jako vhodný předkrm, avšak Svatební košile pouze scénicky i stylově opakovala a nevydala se jinam, k jiným obrazům, nebo k jiným možným náladám. Noční košíčky podporovaly panenskou čistotu dívek, dívek na vdávání či milování, dívek v blízkosti dospělosti neboli křesťanské čisté svatosti, kterou v této choreografii ozářily také plameny svíček. Očekáváje latentní situaci příběhu, kdy milý vábí milou, vznikla pro mne otázka, jakou formou budou řešit vztah, partnerství živé a mrtvého. Poté co se ON zjevil coby rudý prapor, asociující spíše horkost krve či temperamentu než noci, chladu, bezkrevnosti v barvě modré, usoudil jsem, že žádného zastavení tepu se nedočkám. Navíc hlavní hrdinka spíše fungovala v soubojích s příznakem jako melancholická a smutná děva beze strachu a s trochu rýmy neutáhla tuto i jiné herecké možnosti. Pozitivem pro mě byla pohanská symbolika nadloutky mrtvého milého, která vhodně kontrastovala svou dynamikou k symetrickým situacím domova dívky, či kaple na hřbitově. Co spatřuji jako nedořešené, je moment opakovaného vstávání umrlce, jenž kdyby se zvedl a posléze, po zakokrhání kohouta vpadl vpřed, pomohl by vytvořit nejenom vizuální, ale i dramatický vrchol tohoto poetického pásma.

Tomáš Žižka

VYDOHLEDĚNO Hradec Králové - Větrný mlynář a jeho dcera

Vytržen z atmosféry naprosto odlišné příběhu předešlé inscenace, cítil jsem se poněkud zaskočen a a priori jsem vnitřně odmítl komika, který mne zval k hospodské srandě, která se měla dít po oběrstvující přestávce. Styl patřící k žánru rakvičkáren, očekával jsem větší naplnění, větší perlivost této esence humoru a grifu. Výsledný tvar však vyníval dosti monotónně. Jakoby vše, o co šlo, byla situace kolem sexu a šukání, vše za asistence rádoby Jaroslava Haška - ten v podobě statisty občas podal, co upadlo, ale jinak měl dekorativní charakter. Nesourodost kostýmů tří aktérů nám rozhodně nenapověděla přesný záměr, lokaci prostředí (hospoda). Na konec použiji citátu životního kréda Járy da Cimrmana: „Moment očekávání se střídá s momentem zklamání.“ Ale v tomto případě, bohužel, nešlo o tento záměr, ale o CO?

Tomáš Žižka

...aneb Kdo seje vítr, sklízí bouři.

poročty:

Hostinec U zlomeného mnicha

Víno 10 Kč,-, pivo 9 Kč,- (asi). Ostatní ceny si nepamatuju, obsluha dobrá, hosté přivítiví,

muzikálně založení. Velmi elegantní a vtipný úvod k představení (vstup herce z hlediště), o kterém si ovšem nejsem jist, zda-li by fungoval na jiné než festivalové publikum. Když uvažuji nad "Hospodou" jako celkem, chápu jeho funkci a poslání v možnosti hrát v podstatě kdekoli, bez zvláštních problémů s výběrem rekvizit. Cirkusová čísla (pořádání cigára, žonglování se zapalovači) – to vše může k návštěvě Hospody patřit. Taktéž popíjení, pokurování, popravy lahváčů, splétání vlasů a písničky. Písničky – ty nesmí chybět, a taky nechybí.

"Svůdné, strašlivě svůdné, je dobro." Nikoli však otázka, která se proplétá Grušiným životem. Může si "dobro" žádat oběti větší, než je obět vlastního štěstí? Může. A dokonce musí. Alespoň tak jsem pochopil Grušu-matku já. Je možné, že by stálo za úvahu upravit výchozí situaci vztahů hospodských hostů a tak podchytit možnost rozehrávání situací vycházejících z nálady a poetiky prostředí Hospody v konfrontaci s hraným příběhem. Možná, že by stačilo podpořit linku zvukové významových prvků (rozhovory nástrojů) nebo učesat a zvýraznit hraní nástrojem jako loutkou. Nechám na zvážení.

"Nic měnit nebudu, pořádek musí být," tak pravil soudce a já chci pochválit nápady, které mě potěšily. Hrací skleničky, které se "nalitím" rozladí, rozvod – tak to bylo maso. A chvíle, kdy Gruša-flétna brání dítě před pochopy. Pěkné, pěkné, pěkné – slibující a znovu se dostávám k začátku a k přání vidět toto představení po čase zkoušení a hraní, protože tuším, že to, co jsme včera viděli, byl první krok k inscenaci, která by v podání Rámusa z Plzně mohla dojít konečného, i když proměnného tvaru, se všemi klady, které jsou v této hře již teď dobře citelné.

NA ZDRAVÍ – Pavel Rejman

Koza Róza

Představení divadla Rolníčka z Kopřivnice je adresováno, alespoň předpokládám, našim nejmenším divákům. Krásná scéna, oblečená zvířátka, libá muzika. Vše je vyváжено, vše vhodné, bez urážky vhodné pro Pepu, Frantu neméně pro Aničku. A to mě znejistňuje, zda interpretace příběhu loutkami, které připomínají "ty opravdové od Matella", měkké a heboučké, jsou tím pravým. Věřím, bez úsměšků, že toto představení je velmi oblíbeným kusem kopřivnických dětí, ale to je právě to. Při potenciálu kopřivnického souboru si myslím, že je schopen vytvářet inscenace stejně úspěšné, ovšem bez přichuti televizní sterility a balastu. Ale zpět k představení. Nešlo si nepřipomenout nadšení padesátých let. Starosti o zdraví Kozy Rózy, ba dokonce schůzování, či koncilium o jejím zdravotním stavu a taky odhalení podvodu velkým medvědem, snad původem z dálné Rusi. Pěkné, hezké a proč? Protože děti jsou malé, nevinné a bezbranné? Proto? Ale to je omyl! Děti jsou děti a nepotřebují úpravy světa do plyšova či růžova – potřebují teplo a toho bohužel z včerejšího představení mnoho nesálalo. I když – kdo ví?

Pavel Rejman

PŘEDSÍLA

Kdoco

Loutkářský soubor ČMUKAŘI Turnov
KAŠPÁREK CHODÍ PĚŠKY

Představení hrané střídavě maňásky, javkami a marionetami si napsali již tradičně členové souboru - J. Ipser, D. Weissová a R. Zemenová.

O souboru

Čmukařům je již přes dvacet let (a to všem dohromady) a při proměnlivém počtu členů, jejichž základem je Dáda, Moty a dnes už také Habad'úra. Přivedli na svět hafo sqě-
lých představení.

Protože se na stránku Smršť do rubriky porota nevešlo všechno a protože se nám vzhledem ke končící L. CH. uvolnila tato stránka, pokračujeme

Pasáček vepřů

První přehlídkový den jsem měla tu čest zhodnotit ve zkratce miniinscenaci souboru ZUŠ Mravenec ze Žamberku „Kdos dobrý, pomoz mi ji vysvobodit!“ Po shlédnutí včerejšího „Pasáčka vepřů“ - pohádky H.Ch. Anderse-
na, upravené vedoucí obou souborů Olgou Strnadovou, se mně vybavují podobné příjemné i nepříjemné pocity. Jedinými většími rozdíly v těchto představeních je počet a věk účinkujících (včera to byly pouhé tři dospívající dívky) a vztah k hudebnímu či zpěvnímu doprovodu (z toho se tentokrát nekonalo nic, což nijak nevadilo). Jinak - nahlédla-li bych do svých poznámek týkajících se Mravenců, bála bych se, že budu opisovat. Rukopis vůdčí osobnosti Olgy Strnadové se zkrátka nezapře... Jednoduchost, průzračnost, stylová jednota, pěkná jevištní mluva, podobný typ loutek, výtvarné fóry (s nohama - hrabičkami princezny, která si chce „nahrabat“ jmění, s králem, který svými dolními končetinami - deštníkem, chce dceři nabančit a pak již obrácený hlavou vzhůru „deštníkovým“ tělem těžce oddychuje)... Holky se usmívaly a hrály s chutí.

Zrovna tak bych mohla citovat stejné výtky: vážnou tempo-rytmus, chybějící gradace při dvojím nabízení lákavého zboží a jeho vykupování hubičkami... V hereckém projevu jako by se zapomnělo škrtnout sirkou a zažehnout plamen. Jako by se začátečník hrající na hudební nástroj bál vypnout metronom a projevit se svobodně.

A nakonec: jak to vlastně dopadlo s princeznou? Princ ji pokořil, ona zalitovala svého chování, ale - co bylo dál? Našli k sobě zase cestu? Otevřený konec mně - dospělému dítěti - nevádí. Ale co dítěti in natura?

Blanka Luňáková

A pokračujeme s dalšími články, které se nevešly

LUBICA SMITKOVÁ+ VÁCLAV ŘÍHA = VELKÁ SÁZKA

Večerní doplňkový pořad byl opět v režii libých tónů. Zpěvačka Lubica Smitková vystoupila za doprovodu klavíristy Václava Říhy. Před dosti velkým počtem posluchačů, který byl na DP rekordní, pěla od Ave Maria po muzikálové “pecky” současné doby. Mám-li býti upřímný, musím přiznat, že jednotlivé skladby se od sebe lišily kvalitou zpívaného partu - a to značně. Větší část koncertu byla velmi slušně zvládnuta, ale občas se objevila méně povedená skladba, která tím pádem účinkovala jako pěst na oko. Oproti tomu byl klavír stoprocentní a obšťastňoval posluchače instrumentálními přídávky a lidé, kteří se celkově dobře bavili, odměňovali po těchto přídavicích klavíristu mohutným potleskem. O celkové spokojenosti svědčil závěrečný potlesk, který byl víc než dlouhý.

VB

DLS OB Blučina

- ukázané dětské kresbičky měly vesměs jako dominantu věž
- prakticky nebyly zobrazovány postavy
- často se opakovaly detailní kresby mechanismu padacího mostu
- objevil se také nákres jeskyně

V hodnocení se dětem příliš „nezdál“ příběh. Motorem vnímání pro ně byly spíše postavy nebo technické detaily scény, než samotný příběh. Tomu ani příliš nerozuměly. Postavy si spojovaly s loutkami, ale ty vnímaly jako loutky-technické zařízení (předmět). Loutky tedy pro ně nebyly „živé“. Naprosto nepodchytily slovní vtipy - prostě jim nerozuměly, nebo je nezajímaly. Na vyřčeném se shodly všechny dětské semináře.

Dospěli:

- soubor hrál až „nechutně“
- technicky špatně zvládnutý zpěv
- neprošel pokus o rámování představení dvěma vtipy
- po technické stránce problematické vedení loutek
- hudební motivy byly roztrženy do široké škály a neměly řád
- rozmanitě v použitých prostředcích, ale neuspokojeně

Kníže Maximilián

V obrazech oproti předchozímu dominovaly postavy. Nejčastěji byl asi Kašpárek, zajímavě byl kreslen hrobař.

- děti neměly žádný „nej“ moment
- měly velké problémy s členitostí scény a s její hierarchií
- měly problémy s příchody a odchody
- dost podobné hodnocení jako předchozí Opál

Děti se opět nedostaly do příběhu. Fixovaly se na postavy, ale ty už vnímaly jako „živé“.

Dospěli:

- nedodělané detaily
- nepochopeno jakým způsobem se vlastně princezna probudila
- totéž se opakovalo u čaroděje: Jak byl usmrcen?
- ukecané, málo akce
- misty až zásadní neporozumění loutkářskému řemeslu
- špatně vedené loutky, které se však v zásadě velmi líbily
- střední část nesrozumitelná
- proč zrovna tento text? jakým způsobem byl krácen?
- pěkně uděláno „schovávání“ hrobníka
- hodně otázek na téma - proč mají vodiči na tričkách napsána jména postav a podle jakého klíče?
- problematické zdůvodnění toho, proč loutkoherci vyšli před paraván

Poznámka: Text má antickou předlohu. Realizován byl anonymní přepis, který byl upravován prakticky 2/3 seškrtáním.

LDS Jiskra

Obrázky se soustředily na zvířátka (logicky). Byly však až dokonale precizované. Žádný obrázek neměl formu zkratky nebo nadsázky. Úzkostlivá snaha po co nejrealističtějším zobrazení je až zarážející. Jeden obrázek měl dokonce zakresleno divadelní propadlo.

- kreslily efekty
- ani jednou nenakreslily pana Krbce - přišel jim takový mrtvý...
- přesto představení hodnotily nejlépe z tohoto dne

Zajímavé bylo zkonstatování, že zatímco dvě předchozí představení by děti chtěly vidět jako divadlo, tak toto spíše upřednostňují ve formě televize. Dospěli:

- vadil hluk a zavírání opon
- zbytečné časové prodávky
- ukecané na úkor akce
- mimořádný výkon při vedení loutek
- taková kvalita práce s loutkou se nevidá
- nenadchlo to
- vznikla bariéra mezi jevištěm a hledištěm, tím se potvrdil televizní dojem
- chyběla překvapivost a to i z toho titulu, že v podstatě všichni tuto pohádku známe

FERNET

pro hosta

Ještě než přivítám Ludka Richtera, musím si na tomto místě postěžovat na své kolegy. Pojmenuji mi rubriku Fernet pro hosta a pokaždé mi ten fernet vychlastají. Jak potom vypadám? A co chudáci mi hosté, kteří k nám do redakce přicházejí žizniví a natěšení? Vůbec se jim nedivím, že rozhovor bez femeta zpočátku odmítají.

Co tě na naší redakci, kromě toho, že nemáme femeta, zaujalo?

Nejvic mě opravdu zaujalo to, že nemáte femeta, ale jinak hlavně to, že většina redakce je ještě i po čtvrtém dni poměrně při životě, protože vím, jak to v takové redakci vypadá (a kam se ten fernet ztrácí)

A co porotci jsou také ještě při životě?

Jsou při životě. A to přesto, že dopoledne nezahájí a nespi, ale chodí i na ranní představení, aby měli srovnání, jak to přijímají děti a jak dospělí. Já jsem taková výjimka, ráno vedu seminář.

U některých z porotců byly zahlédnuty tenisové rakety. Co víte o mimopracovních aktivitách svých koťátek?

Beru to jako závažné upozornění. Vše vyšetřím a viníky potrestám.

Tys odešel z ARTAMY. Proč, jak a kdy...?

Začnu od toho nejjednoduššího. Odešel jsem z ARTAMY na konci minulého roku. Dělal jsem tam osm let, a to už se člověk bojí, aby nezmechaničtel a samozřejmě je fajn, že tam přišel někdo mladý. A nechám-li stranou takové maličkosti, jako že byrokracie už zřejmě zase začíná jít do módy, bylo z osobních důvodů nejdůležitější asi to, že už jsem nechtěl být tak rozběhaný. Sám dělám divadlo, vyřezávám si loutky, vedu semináře... a vždycky jsem měl pocit, že jsem někde a přitom bych měl být zároveň někde úplně jinde.

Když jsem mluvila s Ivetou, trošičku si ztěžovala, že jsi byl natolik silná osobnost a děláš jsi v ARTAMÉ všechno sám, že ji pak nikdo nebyl schopen poradit, co a jak má dělat. Jak jsi se svou nástupkyní spokojen?

Nejdřív mi dáš ránu, že jsem byl tak silná osobnost a pak mi dáš otázku jak jsem spokojený. Já jsem měl tu výhodu, že jsem starší a tudíž rozkoukanější. Na Chrudimí jsem byl už v době, kdy Iveta nebyla ještě ani na houbách a ten les, co v něm měly růst, teprve sázeli. Jinak se té otázky bráním, protože chápu, že je to první LCH, kterou Iveta organizuje. A za druhé, tím že to dělá někdo jiný, dělá samozřejmě řadu věcí jinak a vždycky je tu nebezpečí, že bych mohl mít pocit, že je to špatně, protože to je jinak. Ale já zatím ten pocit ani nemám. Věřím, že to bude Iveta dělat čím dál lépe a čím dál radostněji.

Takže tohle je po dlouhé době první LCH, kterou neorganizuješ. Užíváš si to tedy líp? Když jsem skončil v ARTAMÉ, těšil jsem se, že se stanu prostým seminaristou a něco se naučím. Iveta se jen posupně zachechtala a pravila: „Ho, ho, ho, potřebujeme dramaturgický seminář.“ A já jsem na to s jistým zdráháním kývnul. Uplynulo něco málo měsíců a Iveta pravila: „Ty, viš, mě bouchnul Petr Kracík jako porotce, nebyl bys případně ochoten...“ – no, já ji odpověděl, že bych sice nebyl rád, ale pokud nebude zbyti, že ji v tom nenechám. Takže mě stačila vytyčit. A mezitím jsem neprozřetelně kývnul na to, že udělám večer s Karlem Šefmou. Tak „volnové“ to tedy pro mě není, ale na druhou stranu nemám v sobě to napětí a třas jestli za mnou nepříjde někdo třeba s tím, že ho na internétě tlačí postel... Jako neorganizátor si to užívám z toho hlediska, že mohu pozorovat, jak věci plynou.

Co konkrétně děláš, když jsi odešel z ARTAMY a jaké máš další plány?

V podstatě dělám totéž, co jsem dělal předtím. Teď zrovna chystám druhý díl Obrazů z dějin národa českého, k čemuž právě intenzivně vyřezávám loutky. To své divadlo si chystám vlastně od vybírání titulu přes tvorbu scénáře, loutek i scény a vůbec všeho. Nanejvýš, když tam potřebuju nějakou muziku, tak někoho požádám, protože na to jsem vážně tupej. Samozřejmě v těch představeních i hraju a dělám si i kulisáka, závozníka, navigátora i řidiče. A kromě toho z čistého přesvědčení, že by to mohlo něčemu pomáhat, dělám předsedu Společnosti pro pěstování divadla pro děti a mládež - „Dobré divadlo dětem“ (viz článek D. Weissové v minulém čísle - pozn. red.).

Občas se setkávám s názorem (naštěstí u laické veřejnosti), že loutkové divadlo je divadlem pouze pro děti. Co si o tom myslíš ty?

V praxi - to jest podle počtu představení pro děti a pro dospělé - to je samozřejmě pravda, ale v povaze druhu divadla to samozřejmě není a nevyplývá z toho, že nemůže být dobré loutkové divadlo pro dospělé. Já sám jsem jich za svůj život viděl desítky. Problém je spíš opačný. Když je někde napsáno, že jde o loutkové představení, dospělí si to přečtou jako „nechoď tam“ a na druhou stranu tam jsou schopni přivést sebestmíší děti. Bohužel se občas také objevuje definice - loutkové divadlo = divadlo pro děti = nepříliš kvalitní divadlo, ne-li blbě divadlo.

Máš hezké tričko. Jsi rybička?

Přímou ne, ale mám k tomu blízko. Jsem Vodnář.

A rybičkář?

Bohužel ne, jenom tak tiše závidím svému kamarádovi Karlu Šefmovi, který má tu výhodu, že je ze Svitav, kde ujeďe na kole dva kilometry a je u rybníka, kdežto já jich ujeďu dvacet a jsem furt ještě na Zbraslavi.

A teď tu naši. Co radší?

Radší bych draky, ale létat je těžké.

Tak to je pro dnešek všechno. Díky moc a poběžme na to představení.

Matyáš Gala

LOUTKÁŘSKÝ PLES

Naše redakce zalomila v rekordně krátké době 4. číslo zpravodaje a zalomila si to do budovy Muzea na Loutkářský ples. Půl hodiny před půlnocí dorazili do té velké kamenné budovy i poslední redaktori Ráda. Chopili se svých oblíbených nápojů a počali korzovat, kontemlovat, konverzovat, kroužit po parketu. Pozdravili známé, skamarádili se s přítomnými a vrhli se rovnýma nohama do vírů vášní nočního života. Ve svých společenských oblecích vybavených visáčkou redakce si přirozeně nesli diktafon, aby mohli oslovovat plesající. Někteří z nich se dokonce k jejich mikrofonu horlivě hlásili s připravenou odpovědí na rtech. Vyslechli ji, nahráli a (přirozeně) nezveřejnili. Zaznamenali i část hudební produkce. A je smutné, že nemůžete na našich stránkách konzumovat i zvukové stopy. Schopnost udávat několik rytmů najednou byla opravdu unikátní. Zábavy se účastnili všichni. Redaktoři zaznamenali halasně hovořící herce, nadšeně zpívající seminaristy, usmívající se lektory i tanečně nadané(ho) porotce. Postupem času se objevovaly něžně rozšířené zorničky, poněkud hrubší motorika a vyšší hlasitost hovorů. Více než hodinu po půlnoci se hudba po několika vytleskaných přídavcích odmlčela natrvalo a loutkáři se shromáždili před Muzeem. Odtud se stádním způsobem vydali na přích městem, kterým protáhli tam i zpět, než opět zapadli do milých kutlochů, které byly ochotny přijmout roz dováděné divadelníky, vypnout svou tradiční hudbu stylu disco a nechat se až do zničení unášet jejich elánem, zpěvem i tancem. Redaktoři byli zpravodajsky činní i v těchto velmi pozdních hodinách, ale s ohledem na své kategorické imperativy, svou morálku i obavu z případných inzultací redakcí inzultovaných se rozhodli označit veškeré tyto materiály logem *Přísně tajné* a zakopat poblíž základního kamene DKP.

Stanovisko redakce:

Rádlo hodnotí Loutkářský ples jako velice zdařilý. Byl to pro nás první volný večer na LCH. Jenom v jednom bodě máme citelné výhrady. Proboha, loutkáři, jak se to oblékáte? Vy nevíte, že do společnosti patří motýlek, boty na podpatku, sako, prsteny, bílá košile – zkrátka velké večerní? Kdyby vám nebylo známo, jak tyto propriety vypadají, vzpoměte si na nás. P.C.H. a MM rádi nerozhodným pomohou při výběru oblečení na jakoukoli společenskou událost. Nestyďte se a přijďte se zeptat! Ať za rok zase neděláte ostudu ve svých krátkých plátáčích, vytahaných tričkách, džínách a příšerných hadrových sukních. A nezapomeňte, že k takovému oblékání patří i vytríbené chování.

S odkazem na pana G. Jarkovského pro vás zaznamenal P.C.H.

Hádanka:

Co vyjadřuje následující číselná řada?
10 5 6 1:15 6:15 0:45 7:45 4:45 10 1:30 4:30

Nápověda:

Celkový součet 57:45

Součet sudých členů 13:15

Odpověď:

Stopáž Zvirátek pana Krbce

(součet sudých členů vyjadřuje celkový čas přestaveb se zataženou oponou) - přepočítat součty časů!

Komentář k debatě o bufetu v divadle

V Rádle č. 3 jsme přinesli ohlasy na rekonstrukci DKP. V zásadě kladné. Pouze k bufetu negativní. Důvod: Nehezké až sterilní prostředí a ceny. Souhlasím. Bohužel s tím asi mnoho neuděláme. Pro středí by šlo určitě trochu zútulnit, ale bufet prostě slouží i k jiným účelům než dříve. Musí víc fungovat pro běžný provoz divadla a méně jenom pro loutkáře, jak tomu bylo v minulosti. Asi nezbude než se s tím smířit. Jiná věc jsou ceny. Na divadelních festivalech bývá zvykem, že ceny v divadelních bufetech mají pouze minimální přírůstek. Nevím, možná, že by šlo po dobu festivalu ceny snížit, ale to není tak jednoduchá věc, jak to vypadá na první pohled. Tolik stručný komentář.

J.Sch.S.

Vzkaz všem porotcům

Redakce, jak jste si určitě všimli, zpracovává do rubriky „Představujeme“ texty doporučení porotců z postupových přehlídek. Jedná se o důležitou informaci, kterou by měli všichni zainteresovaní znát. Ale... Tak jak postupně tyto doporučení pročítám, zjišťuji, že nejsou napsána zrovínka nejsrozumitelněji. Některá jsou v příliš obecné rovině a o představení se vlastně nic nedovíme. Jiná naopak inscenaci představují v obšírné stati až na úrovni rozborového vědeckého textu. Zbylá doporučení se pohybují mezi oběma krajnostmi.

Vnímejte doporučení poroty jako věc veřejnou, jako průvodní doklad k postupu na další přehlídce. Každé doporučení je čteno mnoha dalšími lidmi, kteří o něm musí přemýšlet například z hlediska organizačního. Tudíž se z tohoto doporučení potřebují dozvědět co možná nejvíce konkrétního o jednotlivých složkách inscenace. Přesně formulované doporučení také zamezuje zbytečným dohadům na téma, proč se daná inscenace dostala do dalšího festivalového kola.

Vím, že z časového hlediska je pro poroty někdy obtížné věnovat se bedlivěji sepsání doporučujícího hodnocení, ale takovýto text není jenom formální záležitost. Naopak. Svou precizností a pečlivostí, vážením porotci, ušetříte práci a starosti mnoha jiným lidem.

Jaroslav Stuchlík

BAND FRANTIŠKA MACHA

V nedělním doplňkovém programu si našel místo Band Františka Macha. Hned na první pohled bylo zřejmé, že včerejší divácký rekord, který včera vytvořila Lúbia Smítová, byl překonán. Loutkáři tradičně odpočívali na schodech a naslouchali skvěle secvičenému repertoáru. Jejich muzika měla svůj a kdo chtěl, mohl znovu načerpat přes den ztracenou energii. BFM se líbil natolik, že musel zahrát několik přídavků. Během tohoto závěru bylo na obloze možné spatřit střemhlav klesající letoun. Velké zklamání u většiny škodolibců nastalo ve chvíli, kdy letadlo padající bez motoru k zemi stroj natočilo a ubralo tím na originalitě a pompéznosti beztak skvělého závěru, jak ho vyšíval zmiňovaný band.

Matyas Gala

Loutkové divadlo Střípek

s bolestí v srdci oznamuje, že se muselo náhle rozloučit s uvedením své inscenace „Havran z kamene aneb...“ na letošní LCH.

S hlubokým zármutkem vzpomínají přítomní pozůstalí I.F., V.P., D.J., M.B., M.M. + M.H. a zejména zdravotně indisponovaná J.M., toho času v Plzni.

Omlouvám se všem divákům, přátelům, kolegům a organizátorům, všem - ny je moc zdravíme a doufáme, že příští rok „Havrana“ určitě uvedeme.

Za projevenou soustrast předem děkujeme. Pimprleti zdar!

Střípek Plzeň

Drahý kocoure,

(nebo snad troubo? - odpusť, ale stále se v tom ještě neorientuji), dlouho jsem s tímto dopisem váhala, ale již to skutečně nejde dále odkládat. Mé nitro puká a z jeho lůna se řinou slzy prázdnoty. Věřím, že jen Ty mi můžeš porozumět, a doufám, že i poradit.

Šrašně se stydím, ale pokusím se sebrat všechny své mladické síly a pustím se do toho. Přijela jsem na Loutkářskou Chrudim letos poprvé a hned první Tvůj článek mě zaujal

Lnatolik, že jsem se rozhodla řídit se podle Tvých zkušených rad. Jaké však bylo mé zklamání, když hned první neznámý, s nímž jsem se podle Tvých instrukcí seznámila, byla lesbická profesorka místního gymnasia. Celou noc jsme diskutovaly o poesii. A když jsem se ráno probudila v jejím bytě, pohled na příšerné látkové tapety s motivem růžiček mě znechutil natolik, že jsem skončila na toaletě objímající nádobu closetu. Ač jsem Tě všude kolem sebe hledala skutečně velmi pečlivě, nenalezla jsem ničeho, kromě svých znečištěných svršků. Kde ses toulal? Proč jsi mě toho ošklivého rána nevytrhl ze spárů nemilodrného osudu? Proč jsi mě nezachránil před onou bolavou desilusí? Proč?

Odpusť, vím, že nemám právo se takto tázati... Zřejmě se příliš lituji, ale skutečně mám problém s hledáním vhodného protějšku (Ty sám jsi o tom velice citlivě psal v jednom z čísel onoho "plátku"). V jednom z dalších dnů jsem obešla všechna chrudimská hračkářství a chtějíc být řádně vybavena pro nadcházející večer (a jak jsem doufala i noc), sháněla jsem Tebou zmiňovaný krasohled s uchem. K mé nemalé žalosti se to nezdařilo. Můj kavalír však tvrdil, že to vůbec nevdává a za hovoru o svitu hvězd si mě odvedl do příjemného přítomí oné vinárny tak poetického jména. Rozebíral filosofii Verlainova života a sám se cítil být prokletým básníkem, že skončil s otravou alkoholem. Cestu do nemocničního zařízení jsem s ním z pochopitelných sympatií k onomu něžnému mladíkovi samozřejmě absolvovala, ale když se ráno probíral, byl na mě hrubý a nepamatoval si ani mé jméno. A Ty? Tys tomu všemu nečinně přihlížel! Možná jsi byl ve stejné vinárně a ani sis nepovšimnul té ubohé nevinné dívky, jež by tolik potřebovala Tvou pomocnou ruku!

Ach, omlouvám se, má jediná spása, již s těmi výčitkami skončuji. Jenom by mě ještě zajímalo, jak užívatí onen trochej, po té příšerné noci u nemocničního lůžka jsem ho spolykala celou tubu a nic. Zkouším se ale držet jiné Tvé rady. Ode dneška - ó, jak se stydím - přestávám nosit tu část oděvu, již zveš trochu prosaicky podprsenkou. A nyní to nejdůležitější. Drahý, a teď je již jedno, jsi-li trouba či kocour (dovol mi oslovovat Tě tak!) tedy, drahý můj, bezhlavě a vášnivě jsem se zamilovala do Tvého úžasného slohu. Dovol mi poznat svou tvář a odhal mi své nitro! Chci být Tvou Musou, Tvým andělem strážným, Tvou inspirací. Drahý, ráda bych tu Tvou rubrikou doporučovanou romantickou noc plnou vodních radovánek strávila právě s Tebou. Jen a jen s Tebou, můj drahý kocourku. Čekám Tě dnes o půlnoci u polorozbořeného altánku v městských sádkách.

Tvá básnička

P. S. Inspirována Tvými články, zasilám Ti ukázkou z vlastní tvorby.

Před troubou za troubou
nikdo nesmí stát,
nebo si s ním nebudu hrát.

OHLASY RÁDLO

Vyrazili jsme s diktafonem do ulic obléhajících divadlo, abychom tentokrát zjistili kritické i pozitivní náhledy na vycházející čísla časopisu RÁDLO. V našem "časáku" vychází čas od času tvrdší kritika a nyní chceme ukázat, že dokážeme unést kritiku i na svých bedrech. Jestliže by někomu bylo líto, že nebyl na ulici zastaven, může své připomínky odevzdat v redakci s vědomím, že budou bez cenzury otištěny.

VB: Co RÁDLO?

XY: Minulý rok se mi časopis líbil víc, bylo tam víc obrázků, byla větší sranda, takové ty Markovy vtípky. Po obsahové stránce to je myslím v pořádku. Možná by to chtělo víc barvy.

XY: Teď jsem si ho koupil poprvé a líbí se mi, jak je to upravený graficky. Jsou tam všechny informace, které zde na Chrudimí potřebuji.

XY: Chyběla nám informace, kde hledat kino.

VB: Co RÁDLO?

XX: No, já jsem si ho ještě pořádně nepřečetla. Mohly by tam být větší písmenka.

XX: Já to zas tak moc nečtu, ale jó, informací tam je dost. Hlavně čtu Poroty, ostatní až když nemám co číst.

XY: Já viděl pouze první číslo a myslím, že dobrý.

XX: Možná by bylo bývalo dobré na začátku uvést, kde jsou otevřeny hospody, abychom se tam mohli scházet, ale již je pozdě. Neškodilo by více názorů na představení, ale ne od porot. Marek po grafický stránce nasadil vysokou laťku, ale máte to takové normálka.

XY: Rád bych tam viděl víc odchycených lidí hned po představení, aby řekli první dojmy, ale chápu, že nechtějí dělat ukvapené názory.

VB: Znáte RÁDLO?

XX: Ne, ještě jsme ho nepotkali, že? Časopis Žrádlo?

XY: Četl jsem ho tak před půl hodinou a špatně jsem se v něm orientoval. Grafická stránka? Ujde to.

XX: Moc to nečtem', hlavně, že tam je program.

Poznámka závěrem: 36,8% dotázaných o našem zpravodaji nikdy neslyšelo.

V. B.

Seminář

Seminář K o sobě

Nakonec se k našemu štěstí nápad paní Reginy Fährmann - spolupracovat na stínohrovém představení - podařilo uskutečnit. Je to pro nás nová a zajímavá práce, kterou teprve objevujeme. Vy ji budete moci zhlédnout 6. 7. v 11:15 hodin v malém sále DKP.

Seminaristé z "K"-čka připravili drobné interview se svými lektory.

Paní Regino, jak jste se vlastně dostala k divadlu?

Oba moji rodiče byli od divadla. Maminka tanečnice a otec operní pěvec. Jeho kariéru však přetrhla válka, byl Hitlerem povolán na Sicílii. Vyrůstala jsem v tomto prostředí a taky jsem ráda malovala.

Když mému synovi byli tři roky, začala jsem hrát stínové divadlo pro něho. Chodil do waldorfské školy, kde se rodiče zapojují do různých činností, takže mé první divadlo vzniklo podle základní příručky s málo prostředky. Byl to ale veliký úspěch, hráli jsme pak také pro handicapované děti a pán, který nám poskytl materiál, nás přesvědčil, abychom hráli i na veřejnosti. Líbilo se to. To nám dodalo odvahy pokračovat dál. Skupina Feuervogel, která divadlo provozovala, se pak udržela velmi dlouho. Začali jsme pak hrát i po festivalech a jinde. Na festivalu v Hallein jsme potkali Lud'ka Richtera, který nám pověděl o Loutkářské Chrudimi, kterou jsme už loni navštívili. V semináři pro cizince jsme měli ukázky naší práce se stínohrou, letos tu vedeme celý stínohrový seminář.

Proč jste si do něho vybrala právě nás?

Líbilo se mi loni vaše představení Malý prales. Nešlo v něm tolik o intelekt - ten musí samozřejmě být přítomen, ale ne na prvním místě nebo jenom on. Mluvílo z člověka, šlo zevnitř. Napadlo mě, že bychom mohli spolu něco vytvořit. Toužila jsem ukázat svou práci novým lidem. Věřila jsem, že bychom mé představení Křišťálová koule mohli za týden zvládnout. Navázala jsem s vámi tedy kontakt a celý rok se těšila z vašich dopisů.

Jak se Vám líbí letošní LCH? Máte zkušenosti i s jiným druhem divadla?

Tento festival je pro mě nový veliký impuls. Chtěla bych taky zkusit na divadle některé experimenty.

Hrajeme taky Kašpárka pro děti, takže nejen stínohru, i maňásky. To je ale spíš komunikace s dětmi než divadelní představení.

A váš největší zážitek?

Jeden z mých velikých zážitků je, že zde lidé zapomínají na to, že jim Německo za války ublížilo. Mluví anglicky, mluví německy, rozumí si. Za to jsem ráda.

Jak se má váš pes Friedel?

Náš pes nehraje divadlo, ale je učitel přímých citů. A umí tančovat.

Chcete ještě na konec něco dodat?

Každopádně, že jsem velmi šťastná, že je tu se mnou můj manžel Andreas, má pravá ruka.

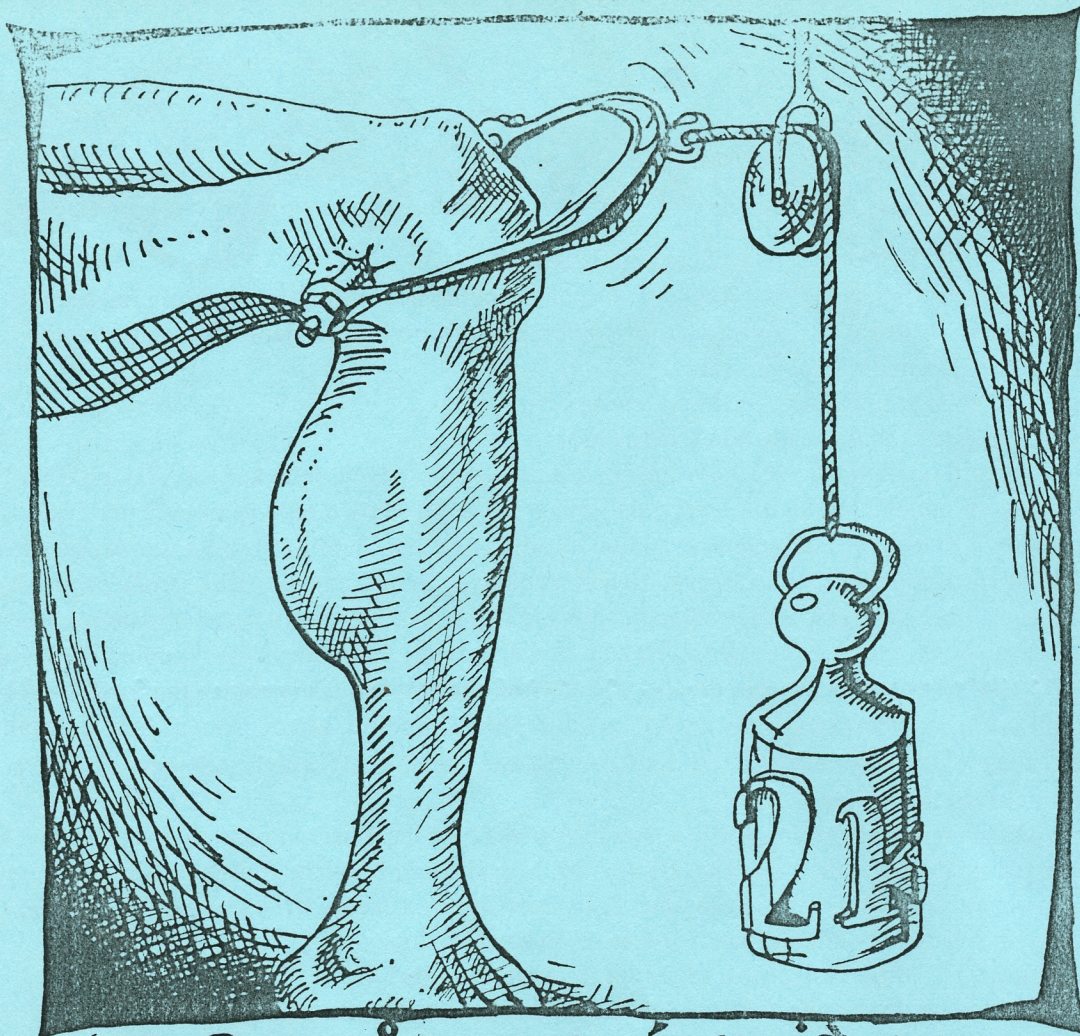
Seminaristky Semináře K

Curriculum vitae druhého králíka

Agentům redakce se podařilo zjistit, že druhý králík odjel do Ostravy. Zbaběle prchl. Jeho osobní tlumočnice mu přečetla poslední výtisk Rádla a on okamžitě opustil Chrudim i se svou suitou. Toto zbabělé jednání je příznačné pro osoby s těžce narušeným charakterem a dokresluje naše včerejší odhalení. Dnes vás poinformujeme o zásadních a zlomových událostech, které formovaly jeho zvrácenou povahu. Již jako malý králíček se projevoval značně sobecky a z denních přidělů krmení vyjídal na úkor svých sourozenců všechny jetelíček. Když trochu povyrstl, vlísal se do přízně svého chovatele a vyzískal vlastní kotec, jehož uvolnění předcházela postupná konzumace jeho sourozenců chovatelovou rodinou. Na pravidelná zasedání zvířecí samosprávy docházel pozdě nebo vůbec a činnost tohoto orgánu pravidelně bojkotoval, za což si vysloužil několik důtek od předsedajícího psa Hakena. Králíkova pomsta byla velmi zákeřná - Hakenova bouda vyhořela. Přímou souvislost mezi požárem a králíkem se bohužel nikdy nepodařilo prokázat, protože precizně odklidil bobky a jednal v rukavičkách. Jediný důkaz, otisk levého slechu, záhadně zmizel z místněpříslušné služebny Policie. Poté se rozhodl ovládnout celoplošné novinové médium a navázal cynický vztah s dcerou jeho majitele. Přes noc se stal mediálně známým a vztah drasticky ukončil. Dcera majitele novin zešílela a skončila jako levná prostitutka v laoském nevěstinci. Majitel novin se hrůzou oběsil za levý palec pravé nohy. A zde se nabízí otázka - je to králík, nebo skunk?

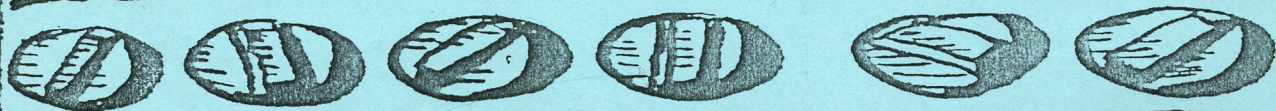
Rebel

P.S. Právě se nám podařilo zjistit, že králík před svým odjezdem stihl poslat redakčnímu psu Šotkovi knihu s názvem „Vegetariánem snadno a rychle“. S výtiskem jsme naložili po koniášsku.

Baronův epesní percing

Kocour v troubě

Ale prosím vás, rozzešení potenciální pachtači bohulibé činnosti, to že jste místo bazény našli vybagrovanou díru, jistě nebylo tou zásadní příčinou neúspěchu vašeho snažení, vždyť cesta k bazénu je dlouhá a plná romantických zakoutíčků, než že zneužití přímo vybízejí. Takže - nechoďte do redakce s tupými předměty v rukou, totožnost autora Kocoura v troubě z redaktorů stejně nevymlatíte.

Důležité upozornění pro slušné účastníky neznalé některých profíků loutkářů. Opět nám zde začíná řadit jistý Tomáš z Prahy. Kariéra tohoto sexuálního mamaka začala v osmé třídě základní školy v průběhu školního výletu. V sazvském klášteře nutil jeptušky ke svým pochybným hram, v důsledku čehož vedla abatyše několik hodin nesouvislé řeči a klášter bylo nutno znovu vysvětit. Věhlasným se stal znásilněným zajezdu 40 polských horníků, za což byl odsouzen k 8 ročním nepochmurně v II. napravně-výchovné skupině ženské kaznice. Pobyt v tomto zařízení se příznivě podepsal na jeho orientaci, takže za nějaký čas odložil i svou oblíbenou lechtivou literaturu - Hochy od Bobří řeky. Varování přichází v okamžiku, kdy byl přistižen, že s dětmi diskutuje o dramatizaci s pracovním názvem „Jak si Jemíček a Mařenka hráli na doktora“ a zalíbené je při tom hládky po vlasech.

Mila má básničko, tvo nezkoušenost mě rozpaluje. Tvůj elán mě inspiruje. Tve nabídky mě přivádí do stavu, kdy můj orgasmus kulminuje v kataklisma. Žar salajier z tvého dopisu bori; ledy mého předsevzetí, že rady budou pouze teoretického rázu. Již roztál poslední jiskřivý krystal a ja pln vzrušeného očekávání se těším na naše setkání

Recept pro paty večer
Strom

Po náhodném seznámení pozvěte svůj objekt touhy na procházku. Cestou objekt zahrňte náhodně natřhanými květinami (čím více, tím lépe). Nenapadně se přiblížte k předem pečlivě vybranému stromu - měl by splňovat minimálně tato dvě kritéria: snadno dostupný přes nízké větve, hojně olistěný a tím poskytující dostatečně soukromí. Přesvědčíte-li svůj objekt k navštívení košaté koruny, máte vyhráno. Špatně se z ní utíká a pozice několik metrů nad zemí zaručuje zvýšenou tvorbu adrenalinu. Není to sice ten ideální hormon, ale zvýšenou tvorbu těch pravých hormonů jistě hravě zaplíte sami. Bohulibou činnost na stromě provozovat nedoporučuji, protože hrozí nebezpečí zlomeniny některého důležitého udu.